

Un guió que s'esguerra

Copa. L'Olot falla un penal amb 0-0 i no pot fer res per aturar un Sevilla pla però més efectiu. En el segon acte, els andalusos poden golejar però els olotins acaben fent la diana de l'honor

Pau Salvans intenta fer una centrada davant la pressió d'Agoumé, en una acció del partit d'ahir al municipal QUIM PUIG.

L'Olot va dir adeu a la copa amb l'honor i l'orgull intactes després de plantar cara en alguna fase del partit a tot un Sevilla de primera divisió (1-3). Els garrotxins van disposar d'una pena màxima amb 0-0 que Chema Moreno va desaprofitar (18') i, amb la sensació d'haver malaguanyat una gran ocasió de posar la por al cos als sevillans, Montiel no va fallar a l'altre costat. Només començar la segona part, Juanlu va mig sentenciar els olotins, que no van poder evitar un tercer gol d'Iheanacho però sí que van poder oferir la diana de l'honor a un municipal ple de gom a gom a través d'Ayala (92').

Tot i sortir amb intenció d'imposar el ritme, el Sevilla no va saber generar joc ofensiu contra un Olot que es va veure valent a mesura

que passaven els minuts i controlava el rival. Això va alliberar els olotins, que van generar les primeres accions de perill. Joaco va tenir una ocasió clara després de rebre l'esfèrica a dins de l'àrea i fer una retallada que el va deixar en posició franca per provar un xut que va ser bloquejat per Marcão (11'). També va topar amb un rival una rematada de Chema Moreno des de la frontal, però en el refús Pau Salvans va forçar un penal que va fer esclatar el municipal d'Olot. Desgraciadament va durar poc, l'alegria, perquè Chema Moreno va assumir la responsabilitat i no va saber enganyar Álvaro Fernández, que estirant-se a la seva banda esquerra va rebutjar l'esfèrica a un costat (18'). L'errada des dels onze metres va fer mal als jugadors dirigits per Pedro Dólera i a l'afició local, que no havia tingut temps de digerir la plantofada quan, tres minuts després, Navas va provar una centrada que es va estavellar-se a la mà de Pedro, molt a prop de l'acció i ja a dins de l'àrea. Montiel, que va donar el mundial de Qatar a l'Argentina marcant el penal decisiu contra França, no va fallar davant d'un Pol Ballesté que va endevinar la trajectòria però que, tot i estirar el braç, no va poder desviar el xut (22').

La sensació de ser un equip poc afortunat tornava a envair els presents, tot i que els de la Garrotxa van treure l'orgull per intentar generar perill. Ho va aconseguir Pau Salvans provant un parell de centrades molt interessants que Chema Moreno no es va creure, ja que no va estirar la cama ni va posar el cap en planxa en cap.

Massa pujadaEl segon acte va començar amb un Sevilla convincent que ja en el primer minut va poder fer el segon amb un xutàs d'Iheanacho que va sortir desviat per poc. Potser era un preludei, ja que Juanlu sí va estar encertat dos minuts després, marcant a plaer una centrada que havia fet Barco i que Ayala va desviar amb l'esquena fent-la encara més bona (48').

L'Olot va intentar reaccionar a una diana que el deixava pràcticament sentenciat i Yaya Sidibé va tenir l'opció clara de retallar distàncies encara amb molt de temps per disputar-se. El saltenc va rematar a fora en planxa amb tot de cara i sense oposició (51'), en l'última aproximació abans d'abaixar gairebé del tot els braços amb el 0-3 d'Iheanacho, que va rematar a plaer una passada d'Idumbo (56').

Dólera i Pimienta van moure la banqueta enviant un missatge clar als seus equips, i en el tram final els andalusos van poder ampliar el marge a través d'arribades d'Idumbo i Iheanacho que Ballesté va evitar amb encert. Els olotins van treure l'orgull per fer el gol de l'honor ja en l'afegit, quan Ayala va pentinar al primer pal un córner servit per Pedro. Un gol just pels mèrits locals, un premi que queda curt en una aventura per la copa que acaba aquí.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 06-12-2024, Pàgina 5

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/2486007-un-guio-que-s-esguerra.html>